
Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

ÚNOR 2008

Věra Galatíková (1938-2007)

Ljubov Raněvská ve Višňovém sadu z roku 1969

VĚRA GALATÍKOVÁ

1967 – 1972 herečka Činoherního klubu

A. P. Čechov: Višňový sad (s Josefem Somrem a Jiřím Kodetem)

(...) Ze své náladovosti je Raněvská probuzená jednou tak, že si skutečně uvědomuje svoji situaci, je to na konci třetího jednání: „Kdo koupil? – „Já jsem koupil“. V tom momentě stojí nehnutě uprostřed místnosti, zvedne oči a prohlíží si pomalu stěny. Je to chvíle pravdy, realizovaná čistě a střízlivě krásně. V tom momentě se zdá, že se všechno zastaví v oné neustále „běžící“ živé a dobře členěné inscenaci. V tomto momentě Raněvská, která je sestrou madame Bovaryové, se rozloučí se svým domovem a višňovým sadem a všechno je hotové. Proto nejsou zapotřebí posmutnělé obřady v posledním jednání. Život jde stejně dál, Bůh ví kde a jaký, ale zde to už nebude. (...)

Heikki Eteläpää: Sestra paní Bovaryové, Uusi Suomi 30. 3. 1972

A. Vostrá: Na ostří nože (s Josefem Somrem)

Voltaire: Candide (s Jiřím Hrzánem a Evelynou Steimarovou)

A. Camus: Spravedliví

Režie Jan Kačer (1965)

Velkověvodkyně

N. Machiavelli: Madragora

Režie Jiří Menzel (1965)

Sostrata

A. Vostrá: Na koho to slovo padne

Režie Jan Kačer (1966)

Zdena

N. V. Gogol: Revizor

Režie Jan Kačer (1967)

Žena školního inspektora

E. Bond: Spaseni

Režie Ladislav Smoček (1968)

Mary

A. Vostrá: Na ostří nože

Režie Jaroslav Vostrý (1968)

Gábinka

A. P. Čechov: Višňový sad

Režie Jan Kačer (1969)

Ljubov Raněvská

Voltaire: Candide

Režie Jaroslav Vostrý (1971)

Sařena, Markýza

M. Gorkij: Na dně

Režie Jan Kačer (1971)

Buchta

J. M. R. Lenz: Vychovatel

Režie Jaroslav Vostrý (1972)

Paní Blitzerová

T. Williams: Skleněný zvěřinec

Režie Vladimír Strnisko (1997)

Matka

T. Williams: Skleněný zvěřinec (s Petrou Špalkovou)

Premiéra

Anton Pavlovič Čechov IVANOV

„...Ale možná, že v tom to taky není.“

(...) Ivanov často hovoří – v dialogu i monologu – o svém duševním rozpoložení a výstižně pojmenovává příznaky své stupňující se nespokojenosti: lenost, nervóza, únava, nespavost, bolest hlavy, hučení v uších, pocit viny, nespokojenost se sebou, nenávisť k vlastnímu hlasu, chůzi, rukám i k vlastním myšlenkám. Když mu přátelsky nakloněný Lebeděv nabídne jako příčinu tohoto stavu vliv prostředí (Tebe ničí tohle prostředí kamaráde!), Ivanov to příkře odmítá (Pitomost, Pavle! A ještě k tomu stará). Ivanov ve svém krátkozrakém egocentrismu, jehož rubem je ochromující komplex méněcennosti a masochistický sklon, nemůže připustit, že by byl pouhým produktem okolností. A přece se hromadný zážitek – nuda – všudypřítomně přelévá z místa do místa, ze scény do scény, z osoby do osoby.

(...) Jan Hájek se v titulní roli vyhnul snadnému pojetí trvalé ochablosti. Paradoxně je hyperaktivní, ale je to aktivita vnějších úkonů beze smyslu a cíle, bezděčných reakcí a tiků, při níž se uplatňuje proměnlivá mimika, nezvyklost tělesných poloh, rafinovaná hra pavoučích prstů. Můžeme to chápat jako důmyslnou studii neurózy, ale pod množstvím zdánlivě okrajových symptomů tušíme sebeničivou dispozici. Důležitým rysem postavy se stává vztah ke Lvovovi, který je při vši vnější odpudivosti jakoby součástí Ivanovovy psychiky – trýznivým hlasem jeho nejistoty a pocitu viny. Toto bytostné sepětí dvou protikladů je zpečetěno láskyplně nenávisným políbením.

(...) Pro Dadákovu pojetí Ivanova je příznačný začátek úzce korespondující s koncem. Ivanov sedí na lavičce a pochechtává se při četbě jakési knihy. Pobavený úsměv, který ho bude provázet celou jeho cestu odnikud nikam, nebude výrazem opravdového veselí, spíše trpkého pobavení nad vědomím vlastní bezmoci a neschopnosti ji překonat. Nerozumnost takového smíchu paradoxně stupňuje účinek hlubokého smutku, který zpravidla následuje a působí zcela rozumně. Smát se lze čemukoli, ale nedostává-li se víry, nic se tím nenapraví. (...)

*Zdeněk Hořínek: Nuda směšná i vražedná,
Divadelní noviny 11. 12. 2007*

Milan Kundera PTÁKOVINA

„Moc je nejsladší, když je úplně nepřiměřená. Když blbec vládne moudrému, silný slabému, ohavná krásnému...“

Režie: **Ladislav Smoček**

Premiéra na jaře 2008

Ptákovina je hrou v nejvlastnějším smyslu toho slova: tj. něčím, co s rozkoší a zálibou rozvíjí situace a lidi v nich právě jenom ze sebe, ze svého nejvlastnějšího jádra. Ono jádro je prajednoduché, ale o to více možností nabízí: všechno se tu odehrává ve stínu toho kosočtverce na tabuli, všechno počínání a myšlení lidí dostává podivuhodně bizarní a směšnou podobu. I ty nejvážnější situace a nejvážnější akce lidí mají pojednou dvojí dimenzi: jsou naprosto seriózním projevem lidských činů, ale jsou také zrcadlovým obrazem těchto činů, které je odráží v jejich komické, směšné a tím pravé podobě. A v této dvojí poloze se vyjevuje Kunderovo základní vidění světa: ironie, která se směje a současně je velice, velice melancholická a truchlivá.

Jan Císař: *Truchlivá komedie*, 1969

Josef Somr ve filmu *Žert*

Činoherní klub se v 60. letech setkal s Milanem Kunderou prostřednictvím svých herců, kteří hráli ve filmech podle jeho románů a povídek.

V roce 1966 ve filmu *Nikdo se nebude smát* režiséra Hynka Bočana hrál PhDr. Karla Klímu **Jan Kačer**.

Ve filmové adaptaci povídky *Já, truchlivý bůh* (1969) v režii Antonína Kachlíka hrál vedle Miloše Kopeckého (Adolf) **Pavel Landovský** (Apostolek), v *Žertu* Jaromila Jireše se zaskvěl **Josef Somr** jako Ludvík Jahn (dále hráli také **Evald Schorm**, **Michal Pavlata**, **Josef Hrubý**) a ve studentském filmu Jana Davida *Eduard a bůh* hrál **Jiří Hrzán** Eduarda a **Jiří Hálek** učitele.

23. ledna hrajeme 50. reprízu inscenace **Pan Polštář**.

„Skoro před rokem jsem viděl Pana Polštáře v Činoherním klubu (McDonagh, režie Ondřej Sokol). Jsem sice smrtí a morbiditou velmi přitahován, ale tato hra silně překročila mez, kdy jsem jen za čumila. Policejní výslechy (Pavlata, Dulava), kdy je těsně před zabitím deptán spisovatel pohádek (Vetchý), mi přivodily podivný stav transu a nevolnosti, jako když mi kdosi kdysi v zahraničí mířil na břicho revolverem... Ten přesný pocit hrůzy z násilí primitivů mi už trvale zůstane v symbióze s tímto úžasné ponurým, depresivním představením.“

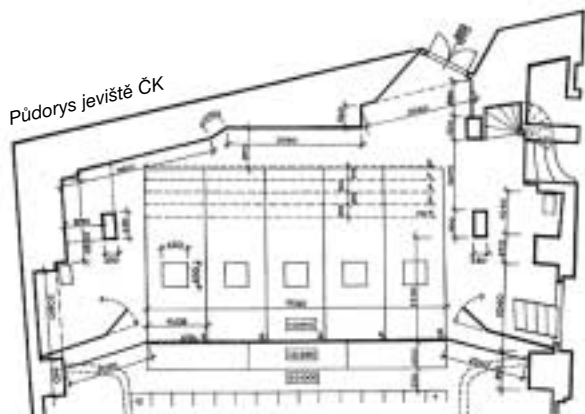
grafik Michal Cihlár v anketě *Revolver Revue*
Událost sezony 2006/2007

27. ledna hrajeme **po padesáté** v Činoherním klubu Albeeho hru **Koza aneb Kdo je Sylvie?** Inscenace vznikla v koprodukcii s bratislavským Divadlem Aréna a jejím režisérem je Martin Čičvák.

Zveme Vás srdečně.

Kulisáci v Činoherním klubu

Jsmo tu. Ale často nás nevidíte. Je nás sedm. Nosíme. Nadáváme. Stavíme. Nadáváme. Bouráme. Nadáváme. Jsme „kluci“ kulisáci. Známe každou část dekorace. Jevišťe je naše hřiště a kulisy náš míč. Kupíme beztvaré kusy dřeva a železa, vytváříme scénu. Patří nám malá komůrka za jevištěm. Tam je náš ráj. Kulisácký svět. Místo, kde čekáme, než se mihneme při přestavbě scény. Občas odhodíme stud a střihneme si malou roličku. To se pak ptáte, kdo že to po tom jevišti chodí? Vězte, že jsme to my. Kulisáci. Někteří mladší, jiní starší, pořád ale silní a šikovní. Kladivo je nám nejlepším přítelem. Umíme chodit jako kočky po tmě. Jsme kocouři Činoherního klubu. Divadlo nás pohltilo.

Daniel Peší

Tomáš Olejník >

< Vladimír Pavel

Daniel Peší <

David Müller >

< Tomáš Madar
< Tomáš Otta
v Marian Fiedler

Doušky

■ Ve filmu **Svatba na bitevním poli** (režie Dušan Klein) hrají **Boleslav Polívka, Josef Somr, Otmar Brancuzský** a další.

■ Občanské sdružení **Žába na prameni** vyhlásilo 16. prosince v Činoherním klubu výsledky 1. ročníku soutěže o nejlepší divadelní hru na téma rovné příležitosti **Zlatá divadelní žába**. Oceněny byly hry *Seance* Martiny Komárkové, *Metal Forever* Heleny Eliášové a *Predavačka koží* Yvety Horváthové.

■ Vyšlo **22. číslo časopisu DISK** a **69. Revolver Revue**.

■ Děkujeme paní **Aleně Sýkorové**, která byla 21 let pokladní ČK. S koncem roku 2007 odešla do důchodu.

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2008
se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Divadelní soubor Antonín D.S. z Prahy **Martin J. Švejda** **DÍTĚ! / ŽENÁČ x SINGL**

Dvě inscenace z cyklu *Ty ještě nemáš dítě??*. Sondy do života dnešních třicátníků, kteří měli tu odvahu vstoupit do manželství a podlehnout vábení babyboomu. Humor pro pokročilé.

Režie, písně, scénografie: **Martin J. Švejda** / Hudební spolupráce: **Roman Ptáček** / Technická spolupráce: **Petr Doubrava** / Hrají: **Eliška Dvořáková, Michal Franěk, Slávek Frk, Aranka Hrušková, Tomáš Kohout, Roman Ptáček, Jakub Škorpil, Jana Švejdová, Martin J. Švejda.**

Neděle 3. února 2008

Antonín D.S. je pražský neprofesionální divadelní soubor vzniklý v lednu 2005 na základech Kulturně divadelního spolku Puchmajer. V souboru vystupuje většina bývalých členů Kds.

Antonín D.S. se věnuje výhradně vlastní, autorské tvorbě – a to buď v podobě činoherně-hudebních pásem, kratších her nebo celovečerních inscenací. V současné době má soubor na repertoáru vedle inscenací *Dítě!* (prem. 2006) a *Ženáč x Singl* (prem. 2007) též „rozverné pásmo plné rafinované zloby a prvoplánové člověčiny“ *Surovosti laskavosti* (prem. 2005). Všechny tři inscenace tvoří trilogii *Ty ještě nemáš dítě??*. Divadlo též uvádí „loutkovou hru pro otrlé děti“ *Jak hloupý Honza hledal dobro* a pásmo nejoblíbenějších scén a písní z repertoáru souboru *Menší intelektuální veselice*.

Antonín D.S. – divadlo, kterého je pro Vás škoda!

V jaké hře se říká?

Hádanka č.3 Znáte-li odpovědi na tři hádanky, které byly uveřejněny v ČČ (najdete je na www.cinoherniklub.cz/cteni.php), můžete je poslat do 12. února na adresu info@cinoherniklub.cz. Vylosovaný výherce získá 2 vstupenky na představení v ČK.

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Inscenace ČK jsou realizovány rovněž s podporou
Městské části Praha 1

Partneři Činoherního klubu

123tours.cz
ROZKROK PRÁCE PRO KLÁSKOVÉ DOVOZOVÁNÍ

**REVOLVER
REVUE**

Kooperativa
PROJEKTOVÁ ŠKOLA

Tonera

euroAWK

www.radiohortus.cz

Redakce Činoherního čtení: *Roman Císař, Petra Honsová, Radvan Pácl.*
Foto: *Miloň Novotný, Viktor Kronbauer, Oleg Vojtišek, Pavel Kolský, NFA, Pavel Nesvadba, Yvona Odrazilová, Petr Králík, archiv Antonín D.S..*
Koláž hádanky: *Stanislav Šticha.* Grafická úprava: *Kateřina Skalníková.*

Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1

(vedle Činoherního klubu)

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

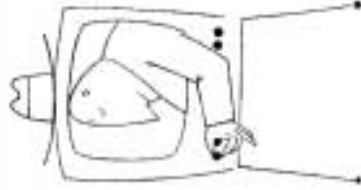
tel.: +420 222 210 268

tel./fax: +420 222 210 272

Navštivte výstavu

Ivo Medek Kopaninský a Vladimír Fuka

„vyskladněno/vystaveno ... a zase naopak“

21. listopadu 2007 - 9. února 2008, úterý - sobota, 11.00 - 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, studenty a pro držitele Základní karty Pražské plvňárenské, a. s.